

Arrest

**nr. 51 813 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister belast met het Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister belast met het Migratie- en asielbeleid van 12 juli 2010 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De niet-begeleide minderjarige vreemdeling (S. H.), die verklaarde op 1 maart 2010 België te zijn binnengekomen, diende op 3 maart 2010 een asielverzoek in.

1.2. De Dienst Voogdij van de Federale Overheidsdienst Justitie wees op 11 maart 2010 mevrouw (B. L.), zijnde verzoekster, aan als voogd van (S. H.).

1.3. Op 30 april 2010 verklaarde (S. H.) afstand te doen van zijn asielverzoek. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op dezelfde dag een beslissing tot afgifte aan verzoekster van een bevel tot terugbrenging met betrekking tot (S. H.).

1.4. Bij schrijven van 4 mei 2010 verzocht verzoekster de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om, overeenkomstig de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, aan (S. H.) een aankomstverklaring af te geven.

1.5. De gemachtigde van minister belast met het Migratie- en asielbeleid nam op 12 juli 2010 een nieuwe beslissing tot afgifte aan verzoekster van een bevel tot terugbrenging met betrekking tot (S. H.). Deze beslissing, die verzoekster op 6 augustus 2010 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

“(…) Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan (L. B.)

geboren te Baruun Urt City, op 12 juli 1975 (1)

van Belgische nationaliteit,

verblijvende te (...),

bevel gegeven aan de genaamde (H. S.),

geboren te Veroke/India, op 09 maart 1994,

van Indische nationaliteit,

verblijvende te (...),

binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij (zij) gekomen is.

REDEN VAN MAATREGEL:

Artikel 7 alinea 1,1 E van de wet van 15 december 1980 vervangen door de wet van 15 juli 1996 – verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten. Niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum. Uit illegaal verblijf kan op generlij wijze enige rechten worden geput.

Betrokkene is aangekomen in België in maart 2010. Sindsdien verblijft hij hier bij een ver familielid en gaat naar school.

Tijdens een onderhoud met bureau MINTEH dd. 04/06/2010 stelt betrokkene dat zijn vader een alcoholicus is en hij regelmatig door hem geslagen en mishandeld werd. Volgens zijn moeder zou het erger worden en daarom diende betrokkene uit India weg te gaan.

Volgens de voogd heeft betrokkene ook medische problemen en dient dit verder te worden opgevolgd.

De redenen voor zijn komst en verder verblijf in België zijn niet gefungeerd en vormen geen motief voor de toepassing van de omzendbrief van 15/09/2005.

Bovenvernoemde omzendbrief dient in de eerste plaats bescherming te bieden aan minderjarigen die zich niet begeleid op het (Belgisch) grondgebied bevinden en voor wie geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst. Het is duidelijk dat de omzendbrief van 15/09/2005 hier compleet zijn doel mist. Laat het duidelijk zijn dat er mogelijkheid op opvang en verzorging aanwezig is in het land van herkomst. De moeder van betrokkene woont en leeft nog steeds in India. Zij is geïdentificeerd en gelokaliseerd. Betrokkene heeft nog regelmatig telefonisch contact met zijn moeder. Een duurzame oplossing in de zin van een terugkeer naar het land van herkomst en een hereniging met diens familie aldaar is dus mogelijk. Conform het artikel 9 van het Europees Verdrag inzake de Rechten van het Kind, is er hier geen sprake van een bevoegde autoriteit die beslist heeft dat betrokkene in zijn belang dient gescheiden te worden van zijn 'ouders'. Nog conform het artikel 22 van bovenvernoemd Verdrag dienen de lidstaten te helpen, hun medewerking te verlenen en alle passende maatregelen te nemen teneinde het kind te herenigen met zijn familie. Het is bovendien aan de verzoekende partij om alle passende maatregelen te nemen om de familieleden van de minderjarige op te sporen (cfr. Artikel 479 van de Programmawet van 24 december 2002). Er wordt niet aangetoond dat de opsporingen aantonen dat de 'ouders' van betrokkene niet in staat zouden zijn betrokkene op te vangen en naar hun vermogen in een aangepaste opvang voorzien, zoals zij dat in het verleden steeds gedaan hebben. Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat betrokkene een georganiseerd leven had in India; hij ging er naar school.

De verklaringen aangaande de mishandelingen door de vader, worden niet op een objectieve manier gestaafd. De geschreven verklaring van de moeder, volstaat niet als dusdanig.

Het is en blijft bovendien de verantwoordelijkheid van de moeder in te staan voor de zorg en opvang van betrokkene en desgevallend haar situatie aan te passen aan de noden van haar kinderen. Dit alles ontslaat haar geenszins van haar verantwoordelijkheid voor de zorg en opvang van betrokkene en is bovendien disproportioneel met het feit dat betrokkene op zijn leeftijd alleen naar Europa werd gezonden. Men kan zich bovendien de vraag stellen waarom geen beroep zou kunnen gedaan worden op de bevoegde autoriteiten en organisaties in India voor aangehaalde problemen met de vader.

Daarnaast voorziet deze omzendbrief niet in een recht op verblijf om medische redenen en/of om het volgen van een medische behandeling. Hiervoor dienen de geijkte procedures gevolgd te worden, zoals daartoe voorzien in de Vreemdelingenwet van 15/12/1980.

Alle bovenstaande elementen laten toe dat de Dienst Vreemdelingenzaken met de nodige omzichtigheid te werk gaat. De beslissing om betrokkene naar België te sturen is disproportioneel in verhouding tot alle aangehaalde redenen, feiten tot op heden nog niet bewezen. Betrokkene heeft het recht op te groeien bij de rest van zijn familie, in zijn thuisland en bij zijn moeder en van haar alle noodzakelijke bescherming, verzorging en opvang te verkrijgen.

Conform de specifieke bepalingen van de omzendbrief van 15/09/2005 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige hereniging van betrokkene met de moeder en de rest van zijn familie in het land van herkomst als duurzame oplossing voorop.

In het kader van een vrijwillige terugkeer, kan uw pupil bovendien beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en reïntegratie van een organisatie zoals de IOM. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient er ambtshalve op te wijzen dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het door verweerder neergelegde administratieve dossier blijkt dat verzoekster op 30 april 2010 reeds een bevel tot terugbrenging met betrekking tot (S. H.) ter kennis werd gebracht. Dit bevel tot terugbrenging maakt niet het voorwerp uit van enige procedure en is uitvoerbaar. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel tot terugbrenging verzoekster of de minderjarige (S. H.) nog tot voordeel kan strekken, nu niet wordt aangetoond dat deze vernietiging de rechtstoestand van (S. H.) zou kunnen wijzigen of tot gevolg zou hebben dat het eerste bevel tot terugbrenging dat aanverzoekster werd betekend zijn geldingskracht zou verliezen. Geconfronteerd met deze vaststelling stelt de raadsman van verzoekster te betwijfelen of het eerste bevel tot terugbrenging effectief werd ter kennis gebracht aan verzoekster. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt evenwel dat dit effectief gebeurde. Het belang bij het beroep gericht tegen de bestreden beslissing is dan ook niet aangetoond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK